

fet yderligere Foranstaltninger med Hensyn til det øvrige Politivæsen, navnlig saaledes, at man kom til at stjelne mellem Statspoliti og Kommunalpoliti. Da forrige Samling var kort, blev Udvalgets Betænkning først afgiven i Slutningen af Samlingen, og man kom derfor ikke til nogen nærmere Forhandling om Forslaget. Da der nu er gaaet det ene Aar af de to, hvis Forløb Udvalget den Gang ansaa for at være passende, inden man tog nærmere under Overveielse, hvorledes Ordningen skulde være, kunde der mulig allerede nu, da hint Forslag ikke kom til at gaa igjennem, være Anledning til at optage det Arbejde, som Udvalget mente, at man om 2 Aar burde komme til. Der kunde maaste allerede nu være Anledning til at søge at give Gendarmerinstitutionen en endelig Form. Da den ærede Krigsminister i indværende Samling forelagde dette Lovforslag, omtalte han, at han havde samlet en hel Del Materiale til eventuelt Brug for et Udvalg, Materiale angaaende Gendarmerikorpsets Virksomhed i det forløbne Aar, og han berørte tillige, at han havde stoffet Oplysninger om, hvorledes Gendarmerinstitutionen var ordnet i andre Lande. Det følger af sig selv, at naar man skal gaa til en saadan Ordning her i Landet, vil det være det ene Rigtige at se hen til, hvorledes Forholdene ere ordnede i andre Lande, og af de der gjældende Bestemmelser medtage, hvad der er brugbart, og foretage de fornødne Forandringer, som vore særlige Forhold maatte gjøre onstelige. Udvalget har i sin Betænkning netop henvist til Gendarmerordningen i Hertugdømmet Slesvig og givet en kort Fremstilling af den der gjældende Ordning; men det følger af sig selv, at man ogsaa andet Steds fra vil kunne hente brugbart Materiale. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale, at man gennem et Udvalg og senere Forhandling gjør Lovforslaget til Gjenstand for en grundig Behandling, for at man kan se at komme til en endelig Ordning af Gendarmerinstitutionen, idet jeg haaber, at man nu med det Samme vil ved Hjælp af det Materiale, der maatte forekomme, og gennem Forhandling med Justitsministeren og Krigsministeren kunne komme ind paa en nærmere Ordning af vort Politivæsen i det Hele og — hvad jeg i Forbindelse dermed tidligere berørte — en anden Ordning af vort Politivæsen, saaledes at det ogsaa kunde gaa over fra at være en Kommunal- til at være en Statsinstitution.

Inden jeg slutter, skal jeg endnu tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger angaaende Forholdet mellem Gendarmerikorpset og Befolkningen. Under Lovforslagets 1ste Be-

handling i Sjov udtalte jeg den Forventning, at det kunde gaa med vort Gendarmerikorps, som det i sin Tid gik med Gendarmerikorpset i Hertugdømmet Slesvig. Det blev der modtaget med megen Ugunst af Befolkningen, men det varede ikke længe, inden det vandt en almindelig Indgang i denne. Den lærte at satte Korpsen, lærte at se, at den i dette havde en fortrinlig Støtte til at kunne føre et godt og roligt Liv. Det er saa langt fra, at de Forhaabninger, jeg den Gang havde, have tabt sig i det forløbne Aar, at de tværtimod ere blevne yderligere bestyrkede. Alt Redaktører, Folketalere og Andne, hvem Gendarmerikorpset har været en Hindring for Gjennemførelsen af deres Planer, søge at opretholde den Uvillie, som strax viste sig at være til Stede overfor Gendarmerikorpset, idet de stadig gennem Bladartikler og Taler søge at vække Had og Uvillie imod Korpsen, navnlig ved at fortælle abstillige Nøverhistorier om, hvorledes Gendarmerne have baaret sig ad der og der, og ved at forhaane dem, kan ganske vist bidrage til for en Tid at holde Uvillien i Live; men jeg er overbevist om, at Befolkningen, naar den lærer Gendarmerinstitutionen at kende, naar den ser, at Institutionen i det praktiske Liv ingenlunde ser ud, som man vilde bilde den ind, nok vil faae Dinene op for, at det er et stort Gode, der derigjennem ydes. Jeg har selv i min egen Jurisdiktion gjort Erfaringer i saa Henseende. Der kom sent Gendarmen til min Jurisdiktion. Det skete først i den forløbne Sommer. Inden Gendarmerne kom til Korsør Jurisdiktion, var man meget bange for at faae dem der og udtalte jævnlig sin Glæde over, at man var fri for dem. Man troede, at det var min Fortjeneste, hvorfor man skyldte mig Tak. At man var meget ugunstigt stemt overfor Gendarmerne, var ikke saa ganske underligt, da man jævnlig kunde læse i et bekendt i Slagelse udkommende Blad, hvad det var for fæle Folk. I Sommer blev der imidlertid forlagt en Afdeling Gendarmen ned til min Jurisdiktion, og jeg er overbevist om, at man nu ser med ganske andre Øine paa Institutionen end forinden. Jeg har nu haft Gendarmen derne i flere Maanedes, og i denne Tid har jeg i hele Jurisdiktionen ikke haft en eneste Forbrydelse, Befolkningen har været fuldstændig fri for Vølgængere og Betlere, Forholdet mellem Gendarmerne og Befolkningen har været meget godt, der har ikke været en eneste Rivning imellem dem. Jeg tvivler dog ikke paa, at der alligevel i min Jurisdiktion er Folk, der anse sig forpligtede til at være i høi Grad indignerede over Gendarmerne og betragte dem som et